

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 7.6.2007
COM(2007) 308 τελικό

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο: αξιολόγηση της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών στην Ευρώπη.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο: αξιολόγηση της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών στην Ευρώπη.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στη σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών (ΟΔΠΖ) της 30^{ης} Μαΐου 2002¹ (σύσταση της ΕΕ για την ΟΔΠΖ) εκλήθη η Επιτροπή να εξετάσει την εφαρμογή της οδηγίας και να υποβάλει έκθεση αξιολόγησης προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο².

Η παρούσα ανακοίνωση συνιστά την έκθεση της Επιτροπής στο πλαίσιο της σύστασης της ΕΕ για την ΟΔΠΖ. Κύριες πηγές της παρούσας έκθεσης είναι οι ακόλουθες:

- Εξωτερική έκθεση αξιολόγησης³, στην οποία εξετάζεται κυρίως η εκ μέρους των παράκτιων κρατών μελών εφαρμογή της σύστασης της ΕΕ για την ΟΔΠΖ.
- Έκθεση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος⁴ που περιλαμβάνει μια ολοκληρωμένη ανάλυση των παράκτιων ζωνών της Ευρώπης.
- Έκθεση της ομάδας εργασίας για τους δείκτες και τα δεδομένα, όπου εξετάζεται η χρήση των δεικτών στις εθνικές εκθέσεις, πέραν της σύστασης ΟΔΠΖ της ΕΕ⁵.

Τον Οκτώβριο του 2005, η Επιτροπή ενέκρινε την οικεία θεματική στρατηγική για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένης πρότασης οδηγίας για τη θαλάσσια στρατηγική⁶. Προτείνοντας ένα νομοθετικό πλαίσιο για την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος η θεματική στρατηγική ενισχύει τις υφιστάμενες κοινοτικές πολιτικές και νομοθετικές ρυθμίσεις που αφορούν το χερσαίο τμήμα της παράκτιας ζώνης, στηρίζοντας την εφαρμογή της ολοκληρωμένης διαχείρισης παράκτιων ζωνών.

Η θαλάσσια στρατηγική και η ολοκληρωμένη διαχείριση παράκτιων ζωνών της ΕΕ πρέπει, επίσης, να εξεταστούν υπό το ευρύτερο πρίσμα της μελλοντικής θαλάσσιας πολιτικής της ΕΕ, που δρομολογήθηκε τον Ιούνιο του 2006 με την έγκριση της

¹ 2002/413/ΕΕ, ΕΕ L148 της 6.6.2002, σ. 24.

² Idem. 1, Κεφάλαιο VI.3.

³ Αξιολόγηση της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών (ΟΔΠΖ) στην Ευρώπη, 1/12/2006, <http://EE.europa.eu/environment/iczm/home.htm>.

⁴ The changing faces of Europe's coastal areas (Ο μετασχηματισμός των ευρωπαϊκών παράκτιων ζωνών), Έκθεση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος αριθ. 6/2006, ISSN 1725-9177, http://reports.eea.europa.eu/eea_report_2006_6/en/.

⁵ Έκθεση σχετικά με την χρήση των δεικτών ΟΔΠΖ από την Ομάδα Εργασίας για τους Δείκτες και τα Δεδομένα (WG-ID, Σεπτέμβριος 2006, http://EE.europa.eu/environment/iczm/pdf/report_wgid.pdf.

⁶ COM(2005) 504 και 505 της 14.10.2005.

Πράσινης Βίβλου της Επιτροπής: «Προς μια μελλοντική θαλάσσια πολιτική για την Ένωση: Ένα ευρωπαϊκό όραμα για τους ωκεανούς και τις θάλασσες»⁷. Δεδομένου ότι το γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής της θαλάσσιας πολιτικής που προτείνεται στην εν λόγω Πράσινη Βίβλο περιλαμβάνει τις παράκτιες ζώνες, η ολοκληρωμένη διαχείριση παράκτιων ζωνών καλείται να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στο προτεινόμενο πλαίσιο κοινοτικής πολιτικής. Επιπλέον, λόγω της ιδιαίτερης έκθεσης των παράκτιων ζωνών στις ενδεχόμενες επιπτώσεις της αλλαγής του κλίματος, το δεύτερο Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα για την Αλλαγή του Κλίματος του Πλανήτη⁸, και ιδίως το τμήμα του που αφορά τις επιπτώσεις και την προσαρμογή σ' αυτές, καθώς και η προτεινόμενη Πράσινη Βίβλος για την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος⁹, είναι, επίσης, ζωτικής σημασίας για τις παράκτιες ζώνες της Ευρώπης.

Οι τρέχουσες διοργανικές συζητήσεις για την προτεινόμενη οδηγία για τη θαλάσσια στρατηγική, τα αποτελέσματα του δημόσιου διαλόγου που εγκαινιάστηκε με την Πράσινη Βίβλο για τη θαλάσσια πολιτική, ο οποίος θα διαρκέσει μέχρι τον Ιούνιο του 2007 και η υπό επεξεργασία πολιτική της ΕΕ για την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη στον προσδιορισμό των επιλογών κοινοτικής πολιτικής μετά την αξιολόγηση της σύστασης της ΕΕ για την ΟΔΠΖ. Δεδομένου του δεσπόζοντος ρόλου της, θα πρέπει επίσης να εξεταστεί η διαμόρφωση μιας αειφόρου, ασφαλούς και ανταγωνιστικής ενεργειακής πολιτικής για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

2. ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΔΠΖ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΔΠΖ

2.1. Η σύσταση της ΕΕ για την ΟΔΠΖ

Οι παράκτιες ζώνες έχουν στρατηγική σημασία για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αποτελούν τον τόπο εγκατάστασης ενός μεγάλου ποσοστού των ευρωπαϊκών πολιτών, μια μείζονα πηγή τροφίμων και πρώτων υλών, έναν ζωτικής σημασίας κρίκο στην αλυσίδα των μεταφορών και του εμπορίου, τον τόπο φιλοξενίας ορισμένων από τα πλέον πολύτιμα ενδιαιτήματα και τον προτιμώμενο προορισμό ψυχαγωγίας¹⁰. Ωστόσο, η έλλξη που ασκούν οι παράκτιες ζώνες υφίσταται αυξανόμενη πίεση: οι παράκτιοι πόροι καταναλώνονται με ρυθμούς που ξεπερνούν τη φέρουσα ικανότητά τους, η έλλειψη χώρου οδηγεί σε συγκρούσεις μεταξύ των εναλλακτικών χρήσεων, παρουσιάζονται μεγάλες εποχιακές διακυμάνσεις σε ό,τι αφορά τον πληθυσμό και την απασχόληση και υποβαθμίζονται τα φυσικά οικοσυστήματα που υποστηρίζουν τις παράκτιες ζώνες. Οι παράκτιες ζώνες είναι ιδιαίτερα εκτεθειμένες σε κινδύνους, οι οποίοι επιδεινώνονται από τις ενδεχόμενες επιπτώσεις της αλλαγής του κλίματος. Το ενδεχόμενο της ανόδου της στάθμης της θάλασσας αυξάνει τις πιθανότητες εμφάνισης θυελλωδών συνθηκών, εντείνει τον κίνδυνο διάβρωσης και πλημμυρών στις ακτές, ενισχύει την διείδυση αλμυρού νερού στο εσωτερικό των παράκτιων ζωνών και αυξάνει την απειλή που επικρέμαται σε φυσικές ενδιάμεσες ζώνες, όπως είναι οι υγρότοποι. Σημαντικοί κλάδοι για την

⁷ COM(2006) 275 τελικό της 7.6.2006.

⁸ COM(2005) 35 της 9.2.2005· http://EE.europa.eu/environment/climat/EEcp_impacts.htm.

⁹ 2006/ENV/012, Νομοθετικό πρόγραμμα και πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής 2006, COM(2005) 531 τελικό, 25.10.2005.

¹⁰ COM(2000) 547 τελικό της 27.9.2000.

οικονομία των παράκτιων περιοχών, όπως είναι ο τουρισμός, η αλιεία και η γεωργία, συγκαταλέγονται μεταξύ των πλέον ευάλωτων σε ενδεχόμενες κλιματικές αλλαγές κλάδων¹¹. Η τρωτότητα ανθρώπινων και φυσικών συστημάτων στις ακτές αυξήθηκε λόγω της αδιάκοπης ανάπτυξης και δόμησης στις περιοχές που γειτνιάζουν άμεσα με την ακτογραμμή, της έλλειψης χώρου για την αντιμετώπιση της ανόδου της στάθμης της θάλασσας, του χρόνιου έλλείματος του ισοζυγίου φερτών υλών¹².

Στο πλαίσιο αυτό, στη σύσταση της ΕΕ για την ΟΔΠΖ απευθύνεται έκκληση για την υιοθέτηση μιας στρατηγικής προσέγγισης όσον αφορά τον σχεδιασμό και τη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, προκειμένου να επιτευχθεί αειφόρος ανάπτυξη. Οι πολιτικές και οι νομοθετικές πράξεις σχετικά με τη διαχείριση των παράκτιων ζωνών και στους μηχανισμούς εφαρμογής τους αναπτύχθηκαν σε μεγάλο βαθμό ανεξάρτητα οι μιν από τους δε και σε καθαρά τομεακή βάση. Η πρακτική αυτή μπορεί να οδηγήσει σε αντιφατικές προτεραιότητες, σε έλλειψη σαφήνειας και, γενικά, σε μια αποσπασματική προσέγγιση κατά την εφαρμογή των προκειμένων συναφών πολιτικών και νομοθετικών πράξεων. Μια συνεκτικότερη και πλέον ολοκληρωμένη προσέγγιση παράκτιου σχεδιασμού και διαχείρισης αναμένεται να εξασφαλίσει ένα καλύτερο πλαίσιο για την αξιοποίηση των συνεργειών, την αύξηση της συνεκτικότητας και, εν τέλει, την επίτευξη μιας αειφόρου ανάπτυξης καλύτερης ποιότητας και μεγαλύτερης αποδοτικότητας. Αυτός είναι ο στόχος της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών και ο στόχος της σύστασης της ΕΕ για την ΟΔΠΖ.

Η σύσταση της ΕΕ για την ΟΔΠΖ καθορίζει οκτώ αρχές οι οποίες οριοθετούν τα βασικά χαρακτηριστικά της ΟΔΠΖ. Η διατομεακή ολοκλήρωση καθώς και η ολοκλήρωση μεταξύ των διαφόρων επιπέδων διακυβέρνησης, όπως επίσης μια συμμετοχική προσέγγιση βασισμένη στη γνώση, συγκαταλέγονται μεταξύ των εν λόγω χαρακτηριστικών. Βάσει των αρχών αυτών, η σύσταση καλεί τα παράκτια κράτη μέλη να χαράξουν εθνικές στρατηγικές εφαρμογής της ΟΔΠΖ. Λόγω της διασυννοριακής φύσης πολυάριθμων παράκτιων διεργασιών, είναι επίσης αναγκαία η συνεργασία και ο συντονισμός με τις γειτονικές χώρες, καθώς και σε πλαίσιο περιφερειακής θάλασσας.

2.2. Εκθέσεις των κρατών μελών για την υλοποίηση της σύστασης της ΕΕ σχετικά με την ΟΔΠΖ

Η σύσταση της ΕΕ για την ΟΔΠΖ καλούσε τα παράκτια κράτη μέλη να υποβάλουν στην Επιτροπή εκθέσεις για την πορεία υλοποίησης της σύστασης και, ειδικότερα, όσον αφορά τη χάραξη εθνικής στρατηγικής για την προαγωγή της ΟΔΠΖ. Οι εκθέσεις έπρεπε να είχαν υποβληθεί μέχρι τα τέλη Φεβρουαρίου 2006. Από τα 20 παράκτια κράτη μέλη της ΕΕ, 14 διαβίβασαν επίσημες εκθέσεις στην Επιτροπή¹³,

---

¹¹ COM(2005) 35 της 9.2.2005.

¹² Idem. 4.

¹³ Μέχρι τις 31.12.2006 είχαν παραληφθεί εκθέσεις από τα εξής κράτη: Βέλγιο, Κύπρος, Δανία, Φινλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Λετονία, Λιθουανία, Μάλτα, Κάτω Χώρες, Πορτογαλία, Ισπανία και ΗΒ. Προκαταρκτικά δεδομένα και άλλα στοιχεία διαβιβάστηκαν από την Πολωνία, τη Σλοβενία και τη Σουηδία. Δεν παρελήφθησαν εθνικές εκθέσεις από την Εσθονία, την Ιρλανδία και την Ιταλία.

δηλαδή ποσοστό 65% των παράκτιων κρατών μελών της ΕΕ και μήκος άνω του 70%¹⁴ της ευρωπαϊκής ακτογραμμής.

Συχνά, οι εκθέσεις καλύπτουν ευρύ φάσμα καταστάσεων: πρόσφατα χαραχθείσες εθνικές στρατηγικές, μια νέα φάση στη μακροπρόθεσμη εθνική διαδικασία εφαρμογής της ΟΔΠΖ, συμπεράσματα απολογισμών και αρχικές προτάσεις για μια παράκτια στρατηγική. Από τις εκθέσεις προκύπτει ότι όλα τα παράκτια κράτη μέλη της ΕΕ ρυθμίζουν, υπό τη μία ή την άλλη μορφή, την εκμετάλλευση και ανάπτυξη των ακτών. Κατά την περίοδο 2000-2005 ελήφθησαν μέτρα για μια πιο ολοκληρωμένη προσέγγιση όσον αφορά τον σχεδιασμό και τη διαχείριση, είναι όμως σπάνια η ύπαρξη μιας ώριμης και εύρυθμα λειτουργούσας ΟΔΠΖ που να ενσωματώνει όλα τα εμπλεκόμενα επίπεδα διακυβέρνησης¹⁵. Η εικόνα δεν μεταβάλλεται σημαντικά όταν λαμβάνονται υπόψη τα 2 παράκτια κράτη μέλη που προσχώρησαν στην ΕΕ την 1^η Ιανουαρίου 2007¹⁶.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΟΔΠΖ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Για τη μελλοντική κατεύθυνση της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών, η Επιτροπή συνάγει τα ακόλουθα συμπεράσματα από τις διαθέσιμες εκθέσεις.

3.1. Αποτελέσματα της αξιολόγησης της σύστασης της ΕΕ για την ΟΔΠΖ

Η υλοποίηση της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών αποτελεί μια αργή και μακροχρόνια διαδικασία. Οι περισσότερες εθνικές στρατηγικές που υιοθετήθηκαν στο πλαίσιο της εν λόγω σύστασης εγκρίθηκαν το 2006 και η εφαρμογή τους έχει μόλις αρχίσει. Στα περισσότερα κράτη μέλη, η απόκριση στην εν λόγω σύσταση εγγράφεται σε μια αργή αλλά συνεχή διαδικασία που τείνει σε μεγαλύτερη ολοκλήρωση του χωροταξικού σχεδιασμού και της διαχείρισης των παράκτιων ζωνών. Η σύσταση της ΕΕ για την ΟΔΠΖ υποστηρίζει τις διαδικασίες αυτές και είχε εμφανείς συνέπειες στην ευαισθητοποίηση και τη λήψη περισσότερων μέτρων για έναν αειφόρο χωροταξικό σχεδιασμό και διαχείριση των ακτών. Μολονότι η κρατούσα προσέγγιση είναι ακόμη τομεακή, οι εθνικές στρατηγικές αναμένεται να εξασφαλίσουν ένα στρατηγικότερο και πιο ολοκληρωμένο πλαίσιο. Η σύσταση της ΕΕ για την ΟΔΠΖ εξακολουθεί να παραμένει μια έγκυρη βάση προαγωγής των εν λόγω διαδικασιών ολοκλήρωσης. Δεδομένου ότι η πλειονότητα των παράκτιων κρατών μελών αποκρίθηκαν στην σύσταση της ΕΕ για την ΟΔΠΖ και οι περισσότερες εθνικές στρατηγικές δεν εγκαινιάστηκαν παρά μόνο το 2006 και ότι αναμένονται νέες εξελίξεις στο πλαίσιο της οδηγίας για τη θαλάσσια στρατηγική και της Πράσινης Βίβλου για τη μελλοντική θαλάσσια πολιτική της ΕΕ και τα συνεπακόλουθα μέτρα, η Επιτροπή δεν θεωρεί σκόπιμο στην παρούσα φάση ένα νέο ειδικό νομικό μέσο προαγωγής της ΟΔΠΖ. Η εκτίμηση αυτή θα επανεξεταστεί στο πλαίσιο της μεταπαρακολούθησης της μελλοντικής θαλάσσιας πολιτικής της ΕΕ και

¹⁴ Μήκος της ακτογραμμής, όπως προσδιορίστηκε από το έργο EUrosion (2004).

¹⁵ Idem. 4.

¹⁶ Η σύσταση της ΕΕ για την ΟΔΠΖ δεν ζητούσε από την Ρουμανία και τη Βουλγαρία να υποβάλουν εκθέσεις, πλην όμως η Ρουμανία είχε διαβιβάσει προσωρινά δεδομένα και στοιχεία στις 31.12.2006 (η Βουλγαρία δεν είχε διαβιβάσει επίσημ στοιχεία).

μετά την ολοκλήρωση των διοργανικών διαβουλεύσεων σχετικά με την οδηγία για τη θαλάσσια στρατηγική, της οποίας η έκδοση αναμένεται για το 2008.

Ωστόσο, η Επιτροπή σημειώνει ότι οι εθνικές εκθέσεις για την ΟΔΠΖ δεν παρέχουν παρά περιορισμένες μόνον ενδείξεις της αποδοτικότητας των μηχανισμών υλοποίησης. Προκειμένου να συγκεκριμενοποιηθούν οι στρατηγικές και να προχωρήσει αισθητά η ΟΔΠΖ στην Ευρώπη, θα απαιτηθούν συνεχείς και αποδοτικές προσπάθειες υλοποίησης. Ένα από τα ζητούμενα είναι η εξασφάλιση επαρκούς χρηματοδότησης για την υποστήριξη των στρατηγικών. Σημαντικότερο πρόβλημα συνιστά η επίτευξη αποτελεσματικής μακροπρόθεσμης υποστήριξης και δέσμευσης για την ολοκλήρωση, με δεδομένη την ύπαρξη διοικήσεων που είναι οργανωμένες κατά κύριο λόγο σε τομεακή βάση. Επίσης, η ΟΔΠΖ ενδιαφέρει περισσότερο τους περιβαλλοντικούς φορείς· θα έπρεπε όμως να συνεκτιμηθούν στις στρατηγικές η αειφόρος οικονομική ανάπτυξη, καθώς και οι κοινωνικές συνιστώσες.

Ένα βασικό επίτευγμα της σύστασης της ΕΕ για την ΟΔΠΖ υπήρξε η κωδικοποίηση μιας ενιαίας δέσμης αρχών που θα έπρεπε να διέπουν το σχεδιασμό και τη διαχείριση των παράκτιων ζωνών. Μολονότι η αξιολόγηση επιβεβαιώνει την εγκυρότητα των εν λόγω αρχών, η υλοποίηση της σύστασης της ΕΕ για την ΟΔΠΖ φέρνει στην επιφάνεια διαφορές ερμηνείας ή κατανόησης της ΟΔΠΖ στην Ευρώπη. Προκειμένου να προωθηθεί μια συνεκτικότερη και αποδοτικότερη υλοποίηση της ΟΔΠΖ, πρέπει να βελτιωθεί η εφαρμοσιμότητα και η προβολή των εν λόγω αρχών. Η ποικιλομορφία των ακτών, καθώς και οι διαφορές των διοικητικών συστημάτων μεταξύ των κρατών μελών και στο εσωτερικό τους, υποδηλώνουν την ανυπαρξία έτοιμων λύσεων γενικής χρήσεως. Αντιθέτως, είναι αναγκαία μια συστηματικότερη συγκριτική ανάλυση και η αύξηση της ανταλλαγής πείρας στην Ευρώπη.

Μολονότι έχει επιτευχθεί πρόοδος προς ένα κοινό πλαίσιο αξιολόγησης για την ΟΔΠΖ¹⁷, λίγες μόνο χώρες και περιφέρειες έχουν στρατευθεί αποτελεσματικά στη συλλογή και ανάλυση ειδικών δεικτών των παράκτιων ζωνών. Εξακολουθεί να λείπει μια μεθοδολογία η οποία να συνδέει τις προσπάθειες που καταβάλλονται στο πλαίσιο της ΟΔΠΖ, με τις τάσεις που παρατηρούνται σε ότι αφορά την αειφορία. Μολονότι η μεθοδολογία που επιτρέπει την αξιολόγηση των χωρικών επιπτώσεων των κοινοτικών πολιτικών έχει βελτιωθεί¹⁸, τα κενά στα δεδομένα και η έλλειψη αποδοτικών συστημάτων ανταλλαγής πληροφοριών εξακολουθούν να συνιστούν εμπόδιο για μια συστηματικότερη προδραστική χρήση στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων.

Προκειμένου να στηριχθεί η εφαρμογή της ΟΔΠΖ, θα χρειαστεί μεγαλύτερη επένδυση στην ικανότητα συλλογής πληροφοριών, ανάλυσής τους και σχετικής ενημέρωσης των υπευθύνων για τη λήψη αποφάσεων, καθώς και του ευρέος κοινού. Η πρόσφατα εκδοθείσα οδηγία για το INSPIRE¹⁹ θεσπίζει το απαιτούμενο νομικό πλαίσιο για μια αποδοτικότερη υποδομή χρήσης και κυκλοφορίας των χωρικών

---

¹⁷ Ομάδα Εργασίας για τους Δείκτες και τα Δεδομένα WG-ID
<http://EE.europa.eu/environment/iczm/home.htm#zone6>, έργο DEDUCE (Interreg)
<http://www.gencat.net/mediamb/sosten/deduce/deduce.htm>.

¹⁸ The changing faces of Europe's coastal areas (ο μετασχηματισμός των ευρωπαϊκών παράκτιων ζωνών), Έκθεση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος αριθ. 6/2006, ISSN 1725-9177· European Spatial Planning Observatory Network <http://www.espon.eu/>.

¹⁹ Οδηγία 2007/2/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ΕΕ L 108 της 25.04.2007.

πληροφοριών. Το ενιαίο σύστημα πληροφοριών για το περιβάλλον που αναπτύσσεται από την Επιτροπή, τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της INSPIRE, αναμένεται να συμβάλουν στην ευκολότερη πρόσβαση στις πληροφορίες τις σχετικές με τις παράκτιες ζώνες.

3.2. Θέματα προτεραιότητας για την περαιτέρω προώθηση της ΟΔΠΖ: προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος και στους επακόλουθους κινδύνους καθώς και διαχείριση της διεπαφής ξηράς/θάλασσας και των θαλάσσιων περιοχών.

Ενώ η ποικιλομορφία των ευρωπαϊκών ακτών συνεπάγεται το ενδεχόμενο ύπαρξης διαφορών όσον αφορά τα διακυβευόμενα και τη σημασία τους, όλες οι ευρωπαϊκές παράκτιες ζώνες αντιμετωπίζουν ένα κοινό πρόβλημα, το οποίο συνίσταται στην αυξανόμενη έκθεση στους κινδύνους και τις ενδεχόμενες επιπτώσεις της αλλαγής του κλίματος. Ταυτόχρονα, οι παράκτιες ζώνες μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στην ανάπτυξη ορισμένων μορφών ανανεώσιμων ενεργειακών πηγών και, κατ'επέκτασιν, μιας αειφόρου, ασφαλούς και ανταγωνιστικής ενεργειακής πολιτικής για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, αυτό συνεπάγεται περαιτέρω περιορισμούς του διαθέσιμου χώρου και μια νέα δυναμική πηγή συγκρούσεων μεταξύ χρήσεων και αξιών στις παράκτιες και υπεράκτιες ζώνες. Οι αλλαγές των κλιματικών συνθηκών αναμένεται να επηρεάσουν γενικότερα τις ευκαιρίες για μείζονες οικονομικές δραστηριότητες στην παράκτια ζώνη καθώς και τις σχετικές απειλές.

Προκειμένου να αντιμετωπιστούν ικανοποιητικά αυτά καθώς και άλλα προβλήματα, να υπάρξει καλύτερη προετοιμασία για την αντιμετώπιση ενδεχόμενων καταστροφών, απαιτείται υιοθέτηση μιας διατομεακής συνεκτικής εδαφικής προσέγγισης. Δεδομένου ότι τα σχέδια και τα προγράμματα του σήμερα διαμορφώνουν το πλαίσιο για τα προσεχή έτη, είναι απολύτως απαραίτητο να συνεκτιμώνται οι κίνδυνοι των ενδεχόμενων επιπτώσεων της αλλαγής του κλίματος στις αποφάσεις που λαμβάνονται σήμερα επί θεμάτων χωροταξικών ρυθμίσεων και επενδύσεων. Η ΟΔΠΖ συμβάλλει στη διαμόρφωση ενός πλαισίου κατάλληλου για την προώθηση συνολικών στρατηγικών περιορισμού των κινδύνων στις παράκτιες ζώνες και προσαρμογής σε αυτούς, στηριζόμενου στα υπάρχοντα μέσα και στα αποτελέσματα της έρευνας στην ΕΕ²⁰. Η Πράσινη Βίβλος της Επιτροπής για την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος²¹ που είναι προγραμματισμένη για το 2007, καθώς και η ολοκληρωμένη στρατηγική για την πρόληψη των καταστροφών που εξαγγέλθηκε για το 2008²², θα συμβάλουν στην περαιτέρω προώθηση της προσαρμογής στους ενδεχόμενους κινδύνους που συνδέονται, μεταξύ άλλων, με την αλλαγή του κλίματος στις ευρωπαϊκές παράκτιες ζώνες.

---

²⁰ Π.χ. προτεινόμενη οδηγία για την αξιολόγηση και διαχείριση των πλημμυρών, COM(2006) 15 της 18.1.2006· προτεινόμενη οδηγία πλαίσιο για την προστασία του εδάφους, COM(2006) 232 της 22.9.2006· Απόφαση του Συμβουλίου για τη δημιουργία δημοσιονομικού μέσου για την πολιτική προστασία, 2007/162/ΕΕ, Ευρατόμ, της 5.3.2007· οι δέσμες για τη θαλάσσια ασφάλεια: http://EE.europa.eu/transport/maritime/safety/index_en.htm; Μελέτη EUrosion: www.eurorosion.org; ARMONIA applied multi-risk mapping for impact assessment (χαρτογράφηση πολλαπλών κινδύνων που εφαρμόζεται για την αξιολόγηση των επιπτώσεων): www.armoniaprEE.ect.net.

²¹ Idem. 9.

²² Ετήσια πολιτική στρατηγική για το 2008, COM(2007) 65 τελικό, 21.2.2007.

Εγκαινιάζοντας τη στρατηγική της για την εφαρμογή της σύστασης της ΕΕ για την ΟΔΠΖ²³, η Επιτροπή επεσήμανε ότι οι παράκτιες ζώνες είχαν ιδιαίτερη ανάγκη μιας ολοκληρωμένης εδαφικής προσέγγισης αλλά, κατά βάσιν, η εν λόγω καλή εδαφική διακυβέρνηση θα έπρεπε, επίσης, να ισχύει και για άλλες περιφέρειες που αντιμετωπίζουν πολλαπλές πιέσεις και συγκρούσεις συμφερόντων. Στην περίπτωση αυτή ανήκουν, σε ολόένα και μεγαλύτερο βαθμό, οι θάλασσες και οι ωκεανοί²⁴. Παρά την ανάγκη να συνεχιστεί η εφαρμογή της στις παράκτιες ζώνες, πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στην εφαρμογή της ΟΔΠΖ στη διεπαφή ξηράς/θάλασσας και σε ένα πλαίσιο περιφερειακής θάλασσας. Τα θεμέλια της ενισχυμένης αυτής συνεργασίας σε ένα πλαίσιο περιφερειακής θάλασσας έχουν τεθεί, π.χ. υπό μορφήν διασυνοριακών και υπερεθνικών θαλάσσιων χώρων συνεργασίας, στο πλαίσιο του στόχου «Συνεργασία» που προβλέπει η πολιτική συνοχής²⁵. Πρέπει κυρίως να υπογραμμιστεί ότι η πρόταση οδηγίας για τη θαλάσσια στρατηγική θεσπίζει θαλάσσιες μονάδες σχεδιασμού και διαχείρισης υπό μορφήν θαλάσσιων περιφερειών και υποπεριφερειών²⁶. Τέλος, όσον αφορά τη Μεσόγειο Θάλασσα, προχωρεί η επεξεργασία ενός νομικού πλαισίου για την ΟΔΠΖ υπό μορφήν πρωτοκόλλου στη σύμβαση της Βαρκελώνης, της οποίας η ΕΕ αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος²⁷.

Η προτεινόμενη οδηγία για τη θαλάσσια στρατηγική θα καθορίσει τα περιβαλλοντικά πρότυπα για την διαφύλαξη του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των θαλάσσιων πόρων που φιλοξενεί. Επίσης, θεσπίζει χωρικούς και χρονικούς ελέγχους στο πλαίσιο φάσματος μέτρων απαραίτητων για την επίτευξη του συνολικού στόχου μιας καλής περιβαλλοντικής κατάστασης²⁸. Με άλλα λόγια, τα μέτρα θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού θα συνιστούν τμήμα του συνδυασμού πολιτικών μέτρων που απαιτούνται για την επιτυχή εφαρμογή της προτεινόμενης οδηγίας. Η πτυχή αυτή συνεκτιμάται ήδη από ορισμένες περιφερειακές συμβάσεις για τη θάλασσα, οι οποίες θα κληθούν να διαδραματίσουν καίριο ρόλο στο συντονισμό της εφαρμογής της οδηγίας σε επίπεδο περιφερειακής θάλασσας. Η Επιτροπή του Ελσίνκι για την Προστασία της Βαλτικής Θάλασσας, οι συμβάσεις του Όσλο και των Παρισίων για την προστασία του Βορειοανατολικού Ατλαντικού και η σύμβαση της Βαρκελώνης για την Προστασία της Μεσογείου Θάλασσας, έχουν λάβει προσφάτως σημαντικά μέτρα για την ενσωμάτωση των συνιστωσών θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού στις οικείες υφιστάμενες ή σχεδιαζόμενες δραστηριότητες. Αυτό θα αποτελέσει ένα από τα βασικά στοιχεία για τη συνέχιση των εργασιών σχετικά με τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό στο πλαίσιο της προτεινόμενης οδηγίας για τη Θαλάσσια στρατηγική.

Βάσει των ανωτέρω μέτρων και άλλων τρεχουσών πρωτοβουλιών σε επίπεδο Κοινότητας, περιφερειακών θαλασσών και κρατών μελών, στη μελλοντική θαλάσσια πολιτική της ΕΕ θα εξεταστεί, όπως αναφέρεται στην Πράσινη Βίβλο που εγκρίθηκε τον Ιούνιο 2006, η θέσπιση ενός συστήματος θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού. Η αειφόρος ανάπτυξη των θαλασσών και ωκεανών της Ευρωπαϊκής Ένωσης

²³ COM(2000) 547 τελικό της 27.09.2000.

²⁴ Πράσινη Βίβλος «Προς μια μελλοντική θαλάσσια πολιτική για την Ένωση», COM(2006) 275 τελικό, 7.6.2006.

²⁵ Κανονισμός (ΕΚ) του Συμβουλίου αριθ. 1083/2006, ΕΕ L210 της 31.7.2006, σ. 25.

²⁶ Idem. 6, άρθρο 3.

²⁷ Σύμβαση για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και της παράκτιας περιοχής της Μεσογείου, Βαρκελώνη, 1976, όπως τροποποιήθηκε το 1995: <http://www.pap-thecoastcentre.org/>.

²⁸ Idem. 6, παράρτημα V.

ενδέχεται, όντως, να απαιτήσει μια ευρύτερη χωροταξική και διαχειριστική προσέγγιση, ώστε να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα των αλληλοσυγκρουόμενων και ανταγωνιστικών χρήσεων των ωκεάνιων πόρων και του ωκεάνιου χώρου. Θα είναι απαραίτητο να εξευρεθούν οι βέλτιστοι χώροι άσκησης οικονομικών δραστηριοτήτων, αποφεύγοντας, ταυτοχρόνως, τη σύγκρουση μεταξύ των διαφόρων χρήσεων και να ληφθεί μέριμνα για την αποδοτικότερη χρήση του χώρου και την αποτελεσματική διαχείριση της θαλάσσιας ανάπτυξης και της συναφούς ανάπτυξης στην ξηρά και στις ακτές.

Προκειμένου να επιτευχθεί αυτό, ο συνολικός, στοχοθετημένος και προσανατολισμένος στην επίλυση των προβλημάτων χαρακτήρας της ΟΔΠΖ, στο πλαίσιο μιας συνολικής θαλάσσιας πολιτικής για την Ευρωπαϊκή Ένωση, προσδίδει μια διακριτή προστιθέμενη αξία σε σύγκριση με τα παραδοσιακά, δύσκαμπτα συστήματα χωροταξικού σχεδιασμού και διαχείρισης. Εξάλλου, η ΟΔΠΖ αναμένεται να συμβάλει στην διασφάλιση της συνέπειας μεταξύ πολιτικών, σχεδίων και προγραμμάτων, καθώς και στην αποτελεσματική συνάρθρωση και εφαρμογή σχεδίων και προγραμμάτων στα διάφορα επίπεδα παρέμβασης. Η σε διαφορετικές κλίμακες εργασία διαμέσου διοικητικών και τομεακών ορίων και κωλυμάτων παραμένει ένα δυσεπίλυτο πρόβλημα, πλην όμως η επίλυσή του είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την επίτευξη της ολοκλήρωσης. Το συνολικό αποτέλεσμα πρέπει να είναι η αύξηση της σαφήνειας, βεβαιότητας και προβλεψιμότητας της χάραξης πολιτικών και της λήψεως αποφάσεων, γεγονός που θα διευκολύνει την αειφόρο ανάπτυξη των θαλάσσιων οικονομιών και θα αυξήσει το βιοτικό επίπεδο των παράκτιων πληθυσμών.

3.3. Το εξελισσόμενο πλαίσιο των πολιτικών και της νομοθεσίας της ΕΕ που επηρεάζουν τις παράκτιες ζώνες

Στην ανακοίνωση της Επιτροπής «Ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών: μία στρατηγική για την Ευρώπη»²⁹ αναγνωρίζεται ότι οι περισσότερες, αν όχι όλες, πολιτικές και μέσα της ΕΕ έχουν συνέπειες στις παράκτιες ζώνες. Η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να μεριμνά για τη συνοχή των εν λόγω πολιτικών και μέσων, ούτως ώστε να διευκολύνει την εφαρμογή τους στα κατώτερα επίπεδα διακυβέρνησης. Από το 2001 και αφότου εξέδωσε τη Λευκή Βίβλο για την ευρωπαϊκή διακυβέρνηση³⁰, η Επιτροπή έθεσε σε εφαρμογή δέσμη διαρθρωτικών μέτρων για την προαγωγή της διαφάνειας, της συμμετοχής, της λογοδοσίας, της αποδοτικότητας και της συνοχής στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και της εφαρμογής των πολιτικών της ΕΕ (π.χ. προσιτά στο κοινό προγράμματα εργασίας, αξιολογήσεις του αντίκτυπου των πολιτικών, συστηματικότερες διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη). Η μελλοντική θαλάσσια πολιτική της ΕΕ – της οποίας η οδηγία για τη θαλάσσια στρατηγική συνιστά τον περιβαλλοντικό πυλώνα – προσφέρει ένα πλαίσιο περαιτέρω ενίσχυσης της συνέπειας και των συνεργειών μεταξύ των πάμπολλων πολιτικών και μέσων της ΕΕ που επηρεάζουν τις παράκτιες ζώνες.

Εκτός από τις προαναφερθείσες πρωτοβουλίες στρατηγικής σημασίας στο θαλάσσιο περιβάλλον, συνεχίζεται, από το 2000 και μετά, η διαμόρφωση και ενίσχυση άλλων ειδικών μέσων, προσανατολισμένων στην επίλυση σημαντικών παράκτιων

²⁹ Idem. 10.

³⁰ COM(2001) 428 τελικό της 25.7.2001· http://EE.europa.eu/governance/governance/index_en.htm.

προβλημάτων. Λαμβάνοντας υπόψη τις συνεχιζόμενες τάσεις εξάντλησης των παράκτιων πόρων και απώλειας φυσικών χώρων, τα μέσα αυτά συνιστούν ζωτικής σημασίας συνιστώσες μιας συνολικής προσέγγισης με στόχο την εξασφάλιση της αειφόρου ανάπτυξης των ευρωπαϊκών παράκτιων ζωνών. Μεταξύ των εν προκειμένω σημαντικότερων μέσων συγκαταλέγονται η οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα³¹, η οποία εκδόθηκε το 2000, οι οδηγίες «οικότοποι» (ενδιαιτήματα) και «πτηνά»³², καθώς και το σχέδιο δράσης «Η ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας έως το 2010 – και μετέπειτα»³³ και η οδηγία για τη στρατηγική περιβαλλοντική αξιολόγηση³⁴ του 2001, η οποία εφαρμόζεται στα σχέδια και τα προγράμματα. Όσον αφορά συγκεκριμένους παράκτιους κινδύνους, οι παράκτιες πλημμύρες καλύπτονται από την πρόταση οδηγίας για την αξιολόγηση και διαχείριση των πλημμυρών³⁵, οι κατολισθήσεις και η στεγανοποίηση του εδάφους, π.χ. λόγω της αστικής ανάπτυξης, λαμβάνονται υπόψη στην πρόταση οδηγίας για τον καθορισμό πλαισίου προστασίας του εδάφους³⁶. Όσον αφορά τη λειψυδρία και τις ξηρασίες, έχουν ήδη πραγματοποιηθεί ανταλλαγές απόψεων στο Συμβούλιο και, στη συνέχεια, τα ζητήματα αυτά θα θιγούν σε ανακοίνωση της Επιτροπής το 2007³⁷. Λόγω της σημασίας του τουρισμού στις παράκτιες ζώνες, πρέπει επίσης να επισημανθούν οι πρωτοβουλίες της Επιτροπής για την ενίσχυση της αειφορίας του ευρωπαϊκού τουρισμού³⁸.

3.4. Κατευθύνσεις για την περαιτέρω προώθηση της ΟΔΠΖ στην Ευρώπη

Βάσει των ανωτέρω συμπερασμάτων, η Επιτροπή θεωρεί αναγκαία τη συνέχιση των προσπαθειών στήριξης της ΟΔΠΖ σε επίπεδο ΕΕ:

- τα παράκτια κράτη μέλη ενθαρρύνονται στην εφαρμογή των οικείων εθνικών στρατηγικών ΟΔΠΖ ή στην κατάρτιση τέτοιων στρατηγικών, στις περιπτώσεις όπου δεν έχει ακόμη εφαρμοστεί η σύσταση της ΕΕ για την ΟΔΠΖ, στην κατεύθυνση μιας ισόρροπης περιβαλλοντικής, κοινωνικής, οικονομικής και πολιτιστικής ανάπτυξης, σε συνεργασία με τα ενδιαφερόμενα μέρη·
- προκειμένου να επιτευχθεί μια συνεκτικότερη κατανόηση και εφαρμογή της ΟΔΠΖ στα κράτη μέλη, πρέπει να χαραχθούν κατευθύνσεις ώστε να αποσαφηνιστούν οι αρχές που διέπουν την καλή διαχείριση και τον ενδεδειγμένο χωροταξικό σχεδιασμό των παράκτιων ζωνών, καθώς και οι τρόποι υλοποίησής τους·
- δεδομένου ότι η πρόταση οδηγίας για τη θαλάσσια στρατηγική και οι συναφείς εργασίες στο πλαίσιο των συμβάσεων που αφορούν τις περιφερειακές θάλασσες είναι ζωτικής σημασίας μέσα για τη διαμόρφωση μιας συνολικής προσέγγισης της

³¹ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, 2000/60/ΕΕ, ΕΕ L327 της 22.12.2000.

³² Οδηγία του Συμβουλίου 92/43/ΕΟΚ, ΕΕ L 206 της 22.07.1992 και οδηγία του Συμβουλίου 79/409/ΕΟΚ, ΕΕ L 103 της 25.04.1979.

³³ COM(2006) 216 τελικό της 22.5.2006

³⁴ Οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ΕΕ L 197 της 21.07.2001.

³⁵ COM(2006) 15 τελικό της 18.1.2006.

³⁶ COM(2006) 232 τελικό της 22.9.2006.

³⁷ Νομοθετικό πρόγραμμα και πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2007, COM(2006) 629 τελικό της 24.10.2006.

³⁸ http://EE.europa.eu/enterprise/services/tourism/tourism_sustainability_group.htm.

αιεφόρου ανάπτυξης των θαλασσών και ωκεανών της ΕΕ, είναι απαραίτητο να ληφθούν μέτρα ώστε οι στρατηγικές ΟΔΠΖ να σχεδιάζονται σε συντονισμό και σε στενή συνεργασία με τα εν λόγω μέσα. Έτσι, η ΟΔΠΖ θα καταστεί μια σημαντική συνιστώσα και της μελλοντικής θαλάσσιας πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- μολονότι είναι αναγκαίο να ενισχυθεί περαιτέρω η στήριξη της εφαρμογής της ΟΔΠΖ στο χερσαίο τμήμα των παράκτιων ζωνών, πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη σημασία στη συνεργασία σε επίπεδο περιφερειακών θαλασσών, ιδίως δε στη συνοχή μεταξύ των σχεδίων, των προγραμμάτων και της διαχείρισης που αφορούν τα χερσαία και θαλάσσια τμήματα των παράκτιων ζωνών. Η προτεινόμενη οδηγία για τη θαλάσσια στρατηγική και οι συναφείς εργασίες των συμβάσεων για περιφερειακές θάλασσες θα αποτελέσουν σημαντικά μέσα προώθησης του ανωτέρω στόχου.
- λόγω της μεγάλης ευπάθειας των παράκτιων ζωνών στους κινδύνους και στις ενδεχόμενες επιπτώσεις που συνδέονται με την αλλαγή του κλίματος, πρέπει να αναπτυχθούν και να εφαρμοστούν στρατηγικές προσαρμογής στους εν λόγω κινδύνους, συνεκτιμώντας πλήρως τις στρατηγικές και τα μέσα της ΟΔΠΖ που διέπουν συγκεκριμένους φυσικούς ή τεχνολογικούς κινδύνους.
- χρειάζεται να καταβληθούν περαιτέρω προσπάθειες για την πραγματοποίηση συγκριτικών αναλύσεων καθώς και για την προβολή και προαγωγή των ορθών πρακτικών σε σχέση με την ΟΔΠΖ, συμπεριλαμβανομένων των αναλύσεων μεταξύ παράκτιων περιφερειών. Είναι επίσης σημαντικό να προωθηθεί η συγκέντρωση σχετικών δεδομένων καθώς και η αποδοτική ανταλλαγή και χρήση πληροφοριών στο πλαίσιο των διαδικασιών διαμόρφωσης πολιτικών και λήψεως αποφάσεων. Η ανάπτυξη κοινών δεικτών και η διαμόρφωση ενός πλαισίου αξιολόγησης της αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας της ΟΔΠΖ πρέπει να συνεχιστούν.

Η ολοκληρωμένη προσέγγιση της χάραξης πολιτικών που προτείνεται από τη μελλοντική θαλάσσια πολιτική της ΕΕ και από τον περιβαλλοντικό πυλώνα της, τη θαλάσσια στρατηγική, μας επιτρέπει να προχωρήσουμε με αποφασιστικά βήματα στην υλοποίηση του ανωτέρω προγράμματος.

Όσον αφορά την άμεση στήριξη της ενισχυμένης εφαρμογής της ΟΔΠΖ, η ευρωπαϊκή πολιτική συνοχής θα διαδραματίσει πρωταρχικό ρόλο από το 2007 και μετά, κυρίως μέσω του στόχου «Συνεργασία» και της πρωτοβουλίας «Περιφέρειες για την οικονομική αλλαγή»³⁹, η οποία περιλαμβάνει τη διαχείριση των παράκτιων ζωνών. Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας⁴⁰ περιλαμβάνει μια συνιστώσα που αφορά την ολοκληρωμένη και αιεφόρο ανάπτυξη περιοχών που εξαρτώνται από την αλιεία. Η στηριζόμενη από την ΕΕ συντονιστική δράση ENCORA⁴¹, η οποία δρομολογήθηκε το 2006, αποβλέπει στη διάρθρωση της αποσπασματικής

³⁹ Περιφέρειες για την οικονομική αλλαγή, COM(2006) 675 και SEC(2006) 1432 της 8.11.2006.

⁴⁰ Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας, κανονισμός (ΕΚ) του Συμβουλίου αριθ. 1198/2006, L223 της 15.08.2006, σ. 1.

http://EE.europa.eu/fisheries/cfp/structural_measures/arrangements_2007_2013_en.htm.

⁴¹ ENCORA <http://www.encora.eu/>.

προσέγγισης της έρευνας και εκπαίδευσης όσον αφορά τις παράκτιες ζώνες στην Ευρώπη⁴².

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από την αξιολόγηση της σύστασης της ΕΕ για την ΟΔΠΖ, καταδείχθη ότι αυτή είχε θετικό αντίκτυπο όσον αφορά την προώθηση ενός σφαιρικότερου χωροταξικού σχεδιασμού και μιας πιο ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών στην Ευρώπη. Η μελλοντική θαλάσσια πολιτική της ΕΕ και ο περιβαλλοντικός πυλώνας της, η θαλάσσια στρατηγική της ΕΕ, θα προσδώσουν μια νέα δυναμική στην πολιτική της ΕΕ για ΟΔΠΖ και θα βελτιώσουν περαιτέρω την εφαρμογή της τα προσεχή έτη.

Προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα παραμένοντα προβλήματα της περιβαλλοντικής υποβάθμισης στις παράκτιες ζώνες, διάφορα ειδικά μέσα προτάθηκαν ή θεσπίστηκαν αφότου διατυπώθηκε η σύσταση της ΕΕ για την ΟΔΠΖ. Η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να εξασφαλίζει τη συνέπεια και τις συνέργειες μεταξύ των πολυάριθμων πολιτικών και μέσων της ΕΕ που επηρεάζουν τις παράκτιες ζώνες.

Προκειμένου να στηριχθεί η εφαρμογή της ΟΔΠΖ, παρέχονται δυνατότητες, ιδίως στο πλαίσιο της πολιτικής για τη συνοχή, του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας και του προγράμματος - πλαισίου για την έρευνα.

Υπό τις ανωτέρω περιστάσεις, η σύσταση της ΕΕ για την ΟΔΠΖ εξακολουθεί να είναι κατάλληλη για τη στήριξη της εφαρμογής των εθνικών στρατηγικών και για την προώθηση της ΟΔΠΖ στις ευρωπαϊκές ακτές.

---

⁴² Η θέσπιση του χρηματοδοτικού μέσου για το περιβάλλον «LIFE+» παραμένει σε εκκρεμότητα (πρόταση COM(2004) 621 της Επιτροπής, της 29.9.2004).